(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-01-07, పాలకొల్లు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈశ్వరుడి దయలేకపోతే మనకు మోక్షానికి దారి కనబడటం చాలా కష్టం, అది మన తెలివితేటల వలన కనబడేదికాదు. లోపల చైతన్యం ఉండటం వలననే ఈబుద్ధి పనిచేస్తోంది, ఇంద్రియాలు పనిచేస్తున్నాయి, ఈశరీరం పనిచేస్తోంది. అంతర్యామిగా ఈశ్వరుడు లేకపోతే ఇవన్నీ జడమే. దేహము నేను అనే తలంపు మనకు ఎంతకాలం అయితే ఉందో అంతకాలం ఈ ఇష్టాలకు, అయిష్టాలకు, లోకానికి సంబంధించిన గొడవలకు దూరంగా ఉండటం చాలా కష్టం అంటే లోకప్రభావం మన మీద పడకుండా చూసుకోవటం చాలా కష్టం. ఆచార్యులవారు ఏమి చెప్పారు అంటే శాస్త్రాలు చాలామంది చదివినా అవి వారికి సరిగా అర్థంకాదు ఎందుచేతనంటే రాగద్వేషములు పెట్టుకొని చదువుతారు. రాగద్వేషములతో శాస్త్రం చదివినా తన హృదయాన్ని మనకు ఇవ్వదు. ఎవరైనా మనతో హృదయపూర్వకంగా మాట్లాడుతూ ఉంటే వారికి మన హృదయం ఇచ్చి మాట్లాడాలనిపిస్తుంది. మనం కపటంగా మాట్లాడుతున్నాము అనుకోండి అది వారికి తెలుస్తూ ఉంటుంది, వారు కూడా కపటంగానే మాట్లాడతారు. మనం శాస్త్రాన్ని గౌరవించి శాస్త్రాన్ని చదువుతూ ఉంటే శాస్త్రం తన హృదయాన్ని మనకు ఇస్తుంది గాని మన మనస్సులో దోషాలు పెట్టుకొని, మనస్సులో ఏదో ఊహించుకొని శాస్త్రాన్ని చదవటం వలన శాస్త్రం తన హృదయాన్ని మనకు ఇవ్వదు.

పూర్వంకంటే ఇప్పడు టెక్నాలజీ అభివృద్ధి అయ్యిందికాని మనిషిలో సత్వగుణం లేకుండాపోతోంది. సత్వగుణం లేకుండా మీరు భగవద్గీత చదివినా, శ్రవణం చేసినా అది మీకు అర్థం కాదు. సత్వగుణం మనకు మోక్షానికి దారిచూపిస్తుంది, భగవదనుభవం కలుగజేస్తుంది. మీరు సత్సంగాలు బాగా నడుపుతున్నారు, సంఘసేవ బాగా చేస్తున్నారు అని ఎవరైనా అంటే ఆ పొగడ్తలే నిజం అనుకొని వాటితో కలిసిపోతారు అనుకోండి, మీరు ఎంత పండితులు అయినా కూడా మోక్షమార్గం తప్పిపోతారు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తూ ఉంటే వారు విమర్శిస్తున్నారు అని అస్తమాను అనుకొంటూ ఉంటే అప్పడు కూడా మీరు మోక్షమార్గం తప్పిపోతారు. ఇవన్నీ భరించినవాడే, సహనంగా ఉన్నవాడే భగవంతుడి స్వరూపాన్ని పొందుతాడు. మనోనిగ్రహం కోసం పూజలు చెయ్యమని, జపాలు చెయ్యమని, ధ్యానం చెయ్యమని పెద్దలు చెపుతారు. మీకు ఇష్టాలు, అయిష్టాలు లేవు అనుకోండి. అసలు మనస్సు బయటకు వెళ్లదు. మనస్సును కంట్రోలు చేసుకోవటానికి అభ్యాసం, వైరాగ్యం అవసరమని భగవంతుడు చెప్పాడు. మీరు అభ్యాసం చేస్తారు అనుకోండి, వివేకం లేకపోతే అభ్యాసం నిలబడదు. మేము సాధన చేస్తున్నాము, మేము సాధన చేస్తున్నాము అంటే సరిపోదు.

మీకు ఏదైనా తలంపు ఎక్కువగా వస్తోంది అనుకోండి, ఎందుకు అలా వస్తోంది, ఆ తలంపు వలన ఎక్కడ నష్టపోతున్నాము అనే వివేకం అవసరం. శరీరం ఉండగా శరీర పోషణకోసం ఏదో సంపాదించుకొంటున్నాము. శరీరం చనిపోయిన తరువాత మన కూడా వచ్చే గుణాల మాట ఏమిటి? మంచిగుణాలను మనం సంపాదించుకొంటున్నామా అనేది జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. కొంతమందికి గౌరవం అంటే చాలా ఇష్టం, అది మరీ ప్రమాదం. మేము వారికి సహాయం చేసాము, ఈ సంస్థకు సహాయం చేసాము అని చెపుతూ ఉంటారు. ఇలా అనుకోవటం వలన గర్వం పెరిగిపోతుంది. నువ్వు ఎవడవు సహాయం చెయ్యటానికి? కొంతమందికి సహజంగానే సమాజానికి సహకరించే అలవాటు ఉంటుంది, వారికి గర్వం రాదు. మీకు సామాజికస్పృహ ఉండటం మంచిదే కాని దానివలన దేహభావన పెరిగిపోతూ ఉంటే స్మశానం వరకు వెయ్యిమంది రావచ్చు, గోడలమీద మీ పేర్లు వ్రాయవచ్చు అంతే, మరణానంతర జీవితం మాత్రం సున్న. గౌరవం, అగౌరవం వచ్చి మిమ్మల్ని ముట్టుకొంటున్నాయి అనుకోండి, మీ మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వచ్చేస్తుంది కాని లోపలకు వెళ్లదు. మనస్సు లోపలకు వెళితేగాని ఈశ్వరదర్శనం సాధ్యం కాదు. మనలో ఈశ్వరుడు అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. మన మూడు అవస్థలలో ఏమి జరుగుతోందో చూస్తున్నాడు. మహాత్ములమీద, మహర్షులమీద, అవతారపురుషుల మీద మనకు గౌరవం కూడా లేదు, గౌరవం ఉన్నట్లు నటిస్తున్నాము, మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడు ఇదంతా చూస్తున్నాడు.

మా ఇంట్లోవారికి అర్థమయ్యేలాగ అన్నీ చెపుతున్నాను, అయినావారు నా మాట వినటం లేదు, నాకు దుఃఖం వస్తోంది అని చెపుతారు. మా కుటుంబంలో వ్యక్తి చనిపోయాడు, నాకు దుఃఖం వస్తోంది అని చెపుతారు. ఇలా మీకు ఏదో కారణం వలన దుఃఖం రావచ్చు. మీలో దుఃఖపడేవాడు ఉన్నంతకాలం దుఃఖం వస్తూనే ఉంటుంది, వాడు ఉన్నంతకాలం పునర్జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి, మీకు శవాలను మోయటం తప్పదు. మీలో రాగద్వేషములు ఉన్నప్పుడు ఒక మనిషిని అర్థం చేసుకోవటంకాని, శాస్త్రాన్ని అర్థంచేసుకోవటం కాని, ఈశ్వరుడిని అర్థం చేసుకోవటం కాని సాధ్యంకాదు, దేనినీ మీరు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోలేరు. ఈశ్వరుడు అంటే మహాశక్తిమంతుడు, సర్వజ్ఞుడు, ఆయనకు తెలియని విషయం అంటూ ఏమీ లేదు, ఆయనకు భిన్నంగా ఏమీలేదు. మనకు ఏదైనా కోరిక నెరవేరింది అనుకోండి, మనకు చాలా సంతోషం వచ్చేస్తుంది. కోరికలతోటి, విషయాలతోటి సంబంధం లేకుండా ఆనందం, శాంతి ఆయనకు ఎప్పుడూ ఉంటుంది, వాడు దేవుడు. కర్మయోగం అంటే నీవు ఏ పని చేసినా నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా చెయ్యి, స్వార్థం లేకుండా చెయ్యి. మనం అందరం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే భక్తి పేరుమీద స్వార్థం పెంచుకొంటున్నాము కాని స్వార్థాన్ని తగ్గించుకోవటం లేదు. ఇంతవరకు ఈ

సృష్టిలో ఏ స్వార్థపరుడికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగలేదు. మనం నేచురల్‌గా, నార్మల్‌గా పనిచేస్తాము అనుకోండి దానివలన వికారాలు ఏమీ రావు. కోరికలతో సంబంధం లేకుండా మనం భగవంతుడిని సహజంగా ప్రేమిస్తూ ఉంటే, నేచురల్‌గా నార్మల్‌గా భగవంతుడిపట్ల మనకు భక్తి ఉంటే ఆయన మోక్షాన్ని మనకు ఇస్తాడు. మనం అడిగితే ఇవ్వడు, మనకు అర్హత వచ్చింది అనుకోండి, మనం అడగటంతో సంబంధం లేకుండా మనకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు, వాడు దేవుడు. మీరు తెల్లబట్టలు కట్టుకొన్నారా, ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నారా అని కాదు, రాగద్వేషములు లేనివాడు వాడు గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నా సన్యాసే, వాడు నిత్యసన్యాసి అని పరమాత్మ చెప్పాడు.

చనిపోయిన తరువాత ఏదో చేద్దాము, ఏదో వస్తుంది అని అనుకోవటం కాదు. ప్రతీ మనిషి కూడా వాడిలో కోరికల వేగం ఎంత ఉంది, కోపం యొక్క వేగం ఎంత ఉంది అని లోపల పరిశీలన చేసుకోవాలి. ఈ శరీరం శవం అవ్వకముందే కోరికల యొక్క వేగం, కోపం యొక్క వేగం ఈ రెండింటిని తగ్గించుకోవాలి. వాటి వేగం తగ్గదు అనుకోండి మిమ్మల్ని పునర్జన్మలు వెంటాడతాయి. మనకు కోరికలు వచ్చినా, కోపం వచ్చినా అది మనలో ఉన్న పాపానికి గుర్తు. మనలో ఏ దోషం లేదు అనుకోండి కోరికతో పని లేదు, కోపంతో పని లేదు. దేశభక్తి కూడా కోరికే కదా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. దేశభక్తి కూడా కోరికే అయినప్పటికీ అది హృదయాన్ని విశాలం చేస్తుంది. మన ఇంట్లో ఉన్న రూపాయలు నిజమైన సంపద కాదు. ఈ హాలులో కొంతమందికి కోట్ల రూపాయలు ఉన్నాయి. మీరు శాంతిగా ఉన్నారా అంటే శాంతిగా లేరు. మన ఇంట్లో ఉన్న రూపాయల కంటే మనకు అదృష్టవశాత్తు మంచిస్నేహాలు దొరికాయి అనుకోండి, వారే మనకు నిజమైన ధనం. స్నేహితులను బట్టి బాగుపడినవారు ఉన్నారు, స్నేహితులను బట్టి పతనమైనవారు ఉన్నారు. చెడ్డస్నేహాలే దారిద్ర్యం, మంచిస్నేహాలే ఐశ్వర్యం. మనకు ఇంటి నిండా డబ్బు ఉంది అనుకోండి, ఎటు చూసినా చెడ్డ స్నేహితులు అనుకోండి, వారివలన మనకు మిగిలేది దుఃఖం, అశాంతి, వారివలన పునర్జన్మలను పెంచే వాసనలు పెరుగుతాయి. భక్తులందరికీ ఒక విజ్ఞప్తి ఏమిటి అంటే మనం రోజూ చేసుకొనే పని ఉంటుంది కదా, ఆ పని మానేసి కూర్చొంటే జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అనుకొంటున్నారు. పని మానేసి కూర్చొంటే జ్ఞానంరాదు, సోమరితనం వస్తుంది, తమోగుణం పెరిగిపోతుంది. సాధన అంటే మనలను ఏ తలంపులు అయితే బంధిస్తున్నాయో, భగవదనుభవం కలుగకుండా ఏ బలహీనతలు అయితే మనకు అడ్డువస్తున్నాయో వాటితోపోరాడటమే సాధన. మనం ఎలా పోరాడాలి అంటే భగవంతుడు మనకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ, భగవంతుడి మీద భక్తిని పెంచుకొంటూ, ఎంతోకొంత సత్కర్మ చేస్తూ, సత్పురుషులతో సహవాసం చేస్తూ ఉంటే ఆ బలహీనతలు, వాసనలు నశిస్తాయి కాని ఏమీ లేకుండా సోమరితనంగా కూర్చొంటే వాసన

నశించదు. పైన ఉన్నది తీయకుండా నీకు లోపల ఉన్నది ఎలా కనిపిస్తుంది అంటాడు స్వామీజీ. నీ మనస్సుతో కల్పించుకొన్న గొడవలు అన్నీ పైన ఉన్నాయి, వస్తువు లోపల ఉంది. మనస్సు కల్పించిన గొడవలు అన్నీ తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు అప్పుడు లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు గోచరిస్తుంది.

నేను ఏదైనా సత్కర్మ చేస్తూ ఉంటే అది నన్ను గమ్యానికి చేరుస్తుందా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుతున్నారు. నీవు సత్కర్మ చేస్తూ ఉంటే నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, అప్పడు గమ్యానికి చేరుకొంటావు. మనకు మాటలో, పనిలో, ఆలోచనలో చిత్తశుద్ధిలేదు, చిత్తశుద్ధి లేకుండా మోక్షం రాదు. వారు అలాగ ఉన్నారు, వీరు ఇలాగ ఉన్నారు, మనం వారిలా ఉండాలి, వీరిలాగ ఉండాలి అనుకొంటాము. ఇలా అనుకరణ వలన ఎవడికీ మోక్షం రాదు. మీరు మీరులాగ ఉంటే మీకు మోక్షం వస్తుంది. వారు ఆ బట్టలు కట్టుకొన్నారు, మనం కూడా అవి కట్టుకొందాము, వారు ఆ బంగారు నగలు పెట్టుకొన్నారు, మనం కూడా అటువంటివి పెట్టుకొందాము అనుకొంటే దీని అర్థం ఏమిటి అంటే లోకం యొక్క ప్రభావం, సమాజం యొక్క ప్రభావం నీ మీద పడుతోంది. ఎందుకు పడుతోంది అంటే అక్కడ నీకు ఏదో ఇష్టం ఉంది. ఇలా సృష్టి యొక్క ప్రభావం నీ మీద ఎంతకాలం అయితే పడుతుందో అంతకాలం నీవు ఈ సృష్టిని అతిక్రమించలేవు. నీవు నీవులాగ ఉండటం మానేసి ఎవరిలాగో ఉంటాను అంటావు ఏమిటి? ఇప్పడు ఎవరో వచ్చి మనలను ఏదో పని చెయ్యమంటారు అనుకోండి, ఆ పని అక్కడ అవసరం లేకపోయినా గొప్పలకోసం చేస్తాము. మనం అందరం ఎటువంటివారము అంటే గంగానది ప్రక్కన నుయ్యి తవ్వుతాము గాని, ఆ నుయ్యి అవసరమైన చోట తవ్వము, మన బుద్ధి అటువంటిది. ఇక్కడ మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే నువ్వు ఏ పని చేసినా ఈశ్వర ప్రీత్యర్థం చెయ్యి. మనం లోకంలో గొప్పలకోసం, గుర్తింపులకోసం పనులు చేస్తూ ఉంటే మనం పతనమైపోతాము. నేను ఇంత సేవ చేస్తున్నాను, ఎవరూ గుర్తించటం లేదు అంటారు అంటే వాడు గుర్తింపులకోసం చేస్తున్నాడు కాని ఈశ్వర ప్రీత్యర్థం చేయటం లేదు. ఇక్కడ భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే నువ్వు ఏదైనా సత్కర్మ చేస్తే అది నిరాడంబరంగా, నిర్మలంగా, నిరహంకారముగా చెయ్యాలి. నువ్వు ఆ మంచి పని చేయటం వలన నిన్ను ఎవరైనా స్తోత్రం చేస్తారు అనుకో అప్పడు నీకు వికారం కలిగితే నువ్వు లోపల అహంకారం పెట్టుకొని చేసినట్లే. లోపల ఉన్న అహంకారానికి ఈ సంతోషం అందిపోతోంది అంటే దానికి బయటనుండి మేత అందిపోతోంది, ఇంక అప్పడు అది పెరిగిపోతుంది కాని అది నశించదు.

భగవంతుడి యొక్క ప్లానింగు మనకు తెలియదు. ఆయన ముందు మన తెలివితేటలు ఎంత? మన జీవితం ఎంత? భీష్ముడు బ్రహ్మచారి, గొప్ప భక్తుడు అని లోకానికి తెలుసు. ఆయన యొక్క పాండిత్యం, ఆయనకు ఎంత అనుభవం ఉందో అది లోకానికి తెలియదు.

భీష్ముడి యొక్క పాండిత్యం, భీష్ముడికి తెలిసిన భగవంతుడి యొక్క వైభవం లోకానికి తెలియజేయటం కోసం ధర్మరాజుతో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే మీ తాతగారి దగ్గరకు వెళ్ళి ధర్మశాస్త్రం నేర్చుకో అంటాడు. ఆయనే చెప్పవచ్చు, వ్యాసుడిచేత చెప్పించవచ్చు కాని భీష్ముడిచేత చెప్పించటం ఏమిటి అంటే భీష్ముడి యొక్క వైభవం లోకానికి తెలియజేయటం కోసం అది భగవంతుడి యొక్క ప్రణాళిక. మంచి చేసైనా ఉండాలి, మంచి చూసైనా ఉండాలి అని పెద్దలు అంటారు. మనకు రెండూ లేవు. మనం మంచి చేయనక్కరలేదు, మంచి చూడనక్కరలేదు కనీసం మంచివారిని గౌరవించే యోగ్యత కూడా మనకు లేదు. చిత్తశుద్ధి లేకుండా, మనస్సులో నిర్మలత్వం, నిశ్చలత్వం, ఏకాగ్రత లేకుండా, లోపల ప్రిపరేషన్ లేకుండా నీకు ఆత్మజ్ఞానం లభ్యం కాదు. మనం ఏదైనా మాట్లాడుతూ ఉన్నా, పని చేస్తూ ఉన్నా అక్కడ చిత్తశుద్ధి ఉందో లేదో అని మనలో ఉన్న అంతర్యామి చూస్తూ ఉంటాడు, అది దేవుని కోర్టు. అదే టాగూర్ చెపుతాడు ఇక్కడ కోర్టులలో మనం తప్పించుకొన్నా దేవుని కోర్టులో తప్పించుకోలేము. నాకు మోక్షం కావాలి అని భగవాన్‌తో అంటే నాకు మోక్షం కావాలి అని నీలో ఎవడైతే అంటున్నాడో వాడిని బయటకు తోసెయ్యి, అప్పుడు ఉన్నదే మోక్షం, ఉన్నదే శాంతి, ఉన్నదే ఆనందం. నువ్వు జపం చెయ్యి, ధ్యానం చెయ్యి, విచారణ చెయ్యి, ఏదోరకంగా వాడిని బయటకు గెంటు అంతకంటే నీవు చేయవలసింది ఏమీలేదు. నీకు ఎప్పుడైతే సత్యానుభవం కలిగిందో ఈ లోకం, దేవుడు అన్నీ హృదయంలో అణిగిపోతాయి.

గౌతమబుద్ధుడిని లోకం చాలా అపార్థం చేసుకొంది. బుద్ధుడు చేసిన త్యాగం ఈ సృష్టిలో ఎవడు చేసాడు, తన పినతల్లికి సన్యాసం ఇచ్చాడు, భార్యకు సన్యాసం ఇచ్చాడు, కుమారుడికి సన్యాసం ఇచ్చాడు, తను చనిపోయాక ఈ రాజ్యానికి ఎవరు వారసులో అందరికి సన్యాసమిచ్చాడు. ఇటువంటి త్యాగమూర్తి పురాణాలలో ఎవడైనా ఉన్నాడేమో చూడండి. దేవుడు ఉన్నాడా అని బుద్ధుడిని ఎవడైనా అడిగితే ఆయన ఉన్నాడు అని చెప్పలేదు, లేడని చెప్పలేదు, మౌనంగా ఉన్నాడు. అసలు సత్యం ఉన్నది అని చెప్పటానికి, లేదని చెప్పటానికి అతీతంగా ఉంది, అందుచేత మౌనంగా ఉన్నాడు అది అర్థం చేసుకోలేక బుద్ధుడిని చాలామంది నాస్తికుడు అని విమర్శలు చేసారు. చార్లెస్ డికెన్స్ ఒక నవల వ్రాసాడు. మనం కష్టపడకుండా ఏదీ రాదు అని ఆ నవల సారాంశం. మనం కష్టపడకుండా ఏదైనా తెచ్చుకొన్నా మరల అది పోతుంది. మనం కష్టపడకుండా లోకవిషయాలే మనం సాధించలేము ఇంక మోక్షం ఎలా వస్తుంది? కష్టపడకుండా లోకవిషయాలే రానప్పుడు మరి మోక్షం కోసం ఇంకెంత కష్టపడాలి అన్నాడు. కృష్ణుడు చేసిన కొన్ని పనులు మనకు అర్థం కావు. అందుచేత కృష్ణుడు అలా చేసాడు ఏమిటి అని మనకు అనిపిస్తుంది. అలా ఎందుకు చేసాడో ఆయనకు తెలుసు కాని మనకు తెలియదు.

అది మన మనస్సుకు అందదు. ఆయన మన కొలతలకు అందనివాడు, వాడే దేవుడు. కాఫీ తాగి ఫ్యాను కింద కూర్చొని కృష్ణుడు చేసిన పనుల మీద జడ్జిమెంట్లు ఇవ్వకూడదు. అలా జడ్జిమెంట్లు ఇస్తే మనం పతనమైపోతాము. ఆయన పాదాలను ఆశ్రయిస్తే మనకు మోక్షం వస్తుంది. కృష్ణుడు చేసిన పనులు మీ మనస్సుకు నచ్చకపోయినా ఆయన పాదాలను విడిచిపెట్టవద్దు, ఆయన యందు భక్తి కాపాడుకోవాలి. ఎందుచేతనంటే భక్తిని కాపాడుకొంటే మనకు సత్వగుణం వస్తుంది. సత్వగుణం జ్ఞానానికి దారి చూపిస్తుంది. కొంతమంది పని మొదలుపెడతారు, చిరాకుగా విసుగ్గా పనిచేస్తూ ఉంటారు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు చేసేపని చిరాకుగా చెయ్యకు, చేసే పని ప్రేమగా చెయ్యి అంటున్నారు. నువ్వు ఎవరికైనా ఏదైనా ఇచ్చేటప్పుడు నిర్లక్ష్యంగా, గర్వంగా, నేను ఏదో పెద్దవాడిని అనుకొంటూ ఇవ్వవద్దు. అలా నేను ఏదో పెద్దవాడిని అనుకొంటూ పనిచేస్తూ ఉంటే నువ్వు చేసేది మంచిపని అయినా నీ లోపల రజోగుణం, తమోగుణం పెరిగిపోతాయి, నీవు పతనమైపోతావు.

ఈ సృష్టిలో ఎవడిని ఏ విషయంలోను ఆక్షేపించవద్దు, ఎవరిని అగౌరవపరచవద్దు. మీరు ఎవడినైనా ఆక్షేపిస్తే ఆ ఆక్షేపించిన కారణం మరల మీ కుటుంబంలోనికి వచ్చి తీరుతుంది, ఇది భగవంతుడి చట్టం, ఇది మర్చిపోవద్దు. ఎవడైనా అందహీనంగా ఉంటాడు అనుకోండి, అందహీనమైన వాడిని మీరు ఆక్షేపిస్తారు అనుకోండి, అందహీనమైన వాడే మీ కుటుంబంలో పుడతాడు. మీరు ఏదైనా మంచిపని చేస్తున్నా, దానికి మీరు అవలంభించే మార్గం కూడా మంచిగా ఉండాలి. లేకపోతే మీ మైండ్ పొల్యూట్ అయిపోతుంది. మనం ఏదైనా పని చేసినప్పుడు ఒకోసారి ఫలితం వస్తుంది, ఒకోసారి ఫలితం రాదు. ఫలితం వచ్చినప్పుడు ఎలా ఉంటామో, రానప్పుడు కూడా అలాగే ఉండాలి. ఈ రెండింటిలో తేడా వస్తోంది అనుకో నీకు చిత్తశుద్ధి రాదు, మోక్షం కలుగదు. భగవద్గీతలో చెప్పిన ఇది ఒక్కటీ మీరు అర్థం చేసుకోండి. ఈ ద్రోణాచార్యుడిని ఎలా చంపగలను, తాతగారు భీష్ముడిని ఎలా చంపగలను అని అర్జునుడు కృష్ణుడిని అడుగుతాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే వీరందరినీ ఎలా చంపగలను అని నీవు అంటున్నావు. నువ్వు ఎవరినైతే చంపాలి అనుకొంటున్నావో వారినందరిని నేను చంపిపోగులు పెట్టి ఉంచాను. నువ్వు ఊరికే చేతులు ఆడించు, పని నాది, గౌరవం నీది అంటాడు. భగవంతుడు అంటే ఏమిటో మీరు అర్థం చేసుకోండి. ఇది ఒక్క అర్జునుడికే కాదు, మనకు కూడా వర్తిస్తుంది. జీవితంలో మనం ఏదైనా సాధించినా అది ఈశ్వరసంకల్పాన్నిబట్టి సాధించాము కాని మన తెలివితేటల వలన సాధించలేదు. ఏదో మన తెలివితేటలతో సాధించాము అనుకొంటే మీరు పతనమైపోతారు. మీలో సాధనచేసేవారు ఇక్కడ చాలామంది ఉన్నారు. కొంతమంది ఉదయాన్నే లేచి స్నానం చేసి పూజ చేస్తేనేగాని

కాఫీ తాగరు, ఆ నిష్ట మంచిదే కాని మీ అందరికి ఒక ప్రార్థన ఏమిటి అంటే మేము సాధన చేస్తున్నాము, బాగుపడిపోతున్నాము, మోక్షానికి దగ్గరగా వెళ్ళిపోతున్నాము. చాలామందికి పూజలేదు, జపంలేదు, వారు పాడైపోతున్నారు అని ఇటువంటి పిచ్చగొడవలు మీ బ్రెయిన్‌లోనికి రానివ్వవద్దు. అలా మీరు అనుకొంటూఉంటే ఎవరైతే పాడైపోయారు అని అనుకొంటున్నారో భవిష్యత్‌లో వారికంటే ముందు మీరు పాడైపోతారు. అది బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి. ఎవడికో దుఃఖం వస్తోంది, ఆ దుఃఖపడేవాడిని నేను కాదు, నా స్వరూపంలో దుఃఖం లేదు అనే భావన మీకు బలపడితే దుఃఖం యొక్క వేగం తగ్గిపోతుంది. మీరు దేవాలయానికి వెళితే వెళ్ళండి మంచిదే. అంతేగాని ఎవరో దేవాలయానికి రావటం లేదు, వారు ఎందుకు పనికిరారు, వారు పాడైపోతున్నారు, ఇటువంటి గొడవలు అనుకోవద్దు, ఆ గొడవలు మీకు అనవసరం. ఇలా అనుకొంటే గుడికి వెళ్ళనివారు బాగానే ఉంటారు, మీరు పాడైపోతారు. మనం పెద్ద విషయాలలో జాగ్రత్తగానే ఉంటాము, ఇటువంటి చిన్న విషయాలలో అజాగ్రత్తగా ఉంటాము. చిన్నచిన్న విషయాలలో కూడా బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 31-05-07, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

దక్షిణామూర్తి మౌనంగానే బోధించేవాడు. మౌనం కూడా భాషా శ్రవంతి. దక్షిణామూర్తి మౌనంతో భక్తుల సందేహాలు పోగొట్టి, వారికి శాంతిని ప్రసాదించేవాడు. దక్షిణామూర్తి అంటే శివుడి యొక్క అవతారం. కొంతమందికి సొంత ఆలోచన ఉండదు, ఎవరైనా ఏదైనా చెపితే అది భుజాన వేసుకొని తిరుగుతారు. అది అవివేకానికి గుర్తు. మనం ఏదైనా ఒక మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నాము అనుకోండి, ఆ మార్గం మంచిది కాదు అని ఎవరైనా చెపితే అది నిజం అనుకొంటాము, మనకు స్థిరబుద్ధి లేకపోవటం వలన అలా అనిపిస్తుంది. అవివేకం ఉన్న మనిషికి ఏది మంచి, ఏది చెడ్డ అనే విచక్షణ ఉండదు, ఏది స్వీకరించాలి, దేనిని త్యజించాలి అనే తేడా వాడికి తెలియదు. స్నేహాలు కూడా తగుమాత్రంగా ఉండాలి. అతిగా చేస్తే మనస్సుకు బంధం కలుగుతుంది, మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వచ్చేస్తుంది. ఇవి అన్నీ అవివేకంగా ఉన్నప్పుడు మనకు తెలియదు. పశులక్షణాలు లేకుండా అసలు మనిషి ఉండడు. అయితే కొంతమందిలో పశులక్షణాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి, కొంతమందిలో తక్కువగా ఉంటాయి. మనలో ఉన్న పశులక్షణాలను తగ్గించుకోవటానికే సాధన. ఎంతో క్రమశిక్షణ ఉంటేనేగాని, ఆహారనియమం, వాక్కునియమం, మనోనిగ్రహం ఉంటేనేగాని మనలో ఉన్న పశులక్షణాలు తగ్గవు. మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే మనలో ఉన్న పశులక్షణాలు తగ్గలేదు, మనకు ఆత్మజ్ఞానం కావాలి అని కోరుకొంటున్నాము. మనలో ఉన్న పశులక్షణాలు నశిస్తేనేగాని